

medfør af offentlig beskikkelse eller anerkendelse udøver eller har udøvet et erhverv, såvel som sådanne personers medhjælpere, når de røver privatlivet tilhørende hemmeligheder, der er kommet til deres kundskab ved udøvelsen af deres virksomhed, medmindre de har været forpligtet til at udtale sig eller har handlet i berettiget varetagelse af åbenbar almeninteresse eller af eget eller andres tarv.“

5. § 275 affattes således:

„§ 275. De i dette kapitel nævnte forbrydelser er, med undtagelse af de i §§ 266,

266 a og 266 b omhandlede, undergivet privat påtale.

Stk. 2. I de i §§ 263-265 nævnte tilfælde kan offentlig påtale dog ske, når den forurettede begærer det. Det samme gælder, når nogen, der virker eller på den tid, hvorom talen er, virkede i offentlig tjeneste eller hverv, sigtes for et forhold, der kan medføre eller kunne have medført stillingens eller hvervets fortabelse, og når en sigtelse fremsættes i navnløs eller med urigtigt eller opdigtet navn forsynet skrivelse.“

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger.

Efter at spørgsmålet om privatlivets fred var drøftet på det 22. nordiske juristmøde i Reykjavik 1960, det 24. nordiske juristmøde i Stockholm 1966, en konference smst. afholdt af den internationale juristkommission (ICJ) i 1967 og havde givet anledning til forskellige debatter i folketinget og forslag i Nordisk Råd (se straffelovrådets betænkning om Privatlivets Fred af januar 1971, pag. 9-11), anmodede justitsministeriet ved skrivelse af 12. maj 1967 straffelovrådet om at overveje spørgsmålet om ændring af de gældende straffebestemmelser til beskyttelse af privatlivets fred. Dette kommissorium blev ved justitsministeriets skrivelse af 6. maj 1968 udvidet til også at omfatte spørgsmålet om en udvidet beskyttelse i form af godtgørelse for ikke-økonomisk skade. Efter at straffelovrådet havde begyndt behandlingen af spørgsmålet, blev der henholdsvis den 31. oktober 1967 og den 29. februar 1968 fremsat forslag til folketingsbeslutning vedrørende emnet, ligesom der i forbindelse med begge forslag fandt debat sted i tinget. Endelig behandles spørgsmålet i 1968 i Europarådet og på det 6. europæiske justitsministermøde i maj 1970 i Haag.

I januar 1971 afgav straffelovrådet betænkning.

I henhold til denne betænkning foreslås nu følgende udvidelser af straffelovens bestemmelser:

a. Der foreslås en straffebestemmelse vedrørende aflytning eller optagelse af samtale mellem andre ved hjælp af et skjult apparat (§ 263, nr. 3).

b. Der foreslås en straffebestemmelse vedrørende fotografering uden tilladelse af personer, der befinder sig på et ikke frit tilgængeligt område, og udspjning af sådanne personer ved hjælp af kikkerter og lignende (§ 264 a).

c. Der foreslås en straffebestemmelse vedrørende videregivelse af oplysninger m.v., der rækker videre end de hidtidige regler navnlig ved at ramme videregivelse af billeder af en anden under omstændigheder, der åbenbart kan forlanges unddraget offentligheden. Bestemmelsen er udformet, så den også beskytter mod krænkende oplysninger m.v. vedrørende afdøde personer (§ 264 c).

d. Det foreslås at udvide straffebestemmelserne, således at de også omfatter den, der uden selv at være meddelagtig i den oprindelige fredskrænkelse, senere skaffer sig eller udnytter de ved krænkelsen fremkomne oplysninger (§ 264 b).

e. Strafferammen for fredskrænkelser, der nu efter §§ 263 og 264 er bøde og hæfte, foreslås ændret, således at der i rammen også optræder fængsel indtil 6 måneder.

f. Straffebestemmelserne foreslås undergivet betinget offentlig påtale.

Foruden de nævnte ændringer stilles der forslag om en tilføjelse til § 152 således som foreslået af det under 9. september 1970 nedsatte registerudvalg, der har afgivet betænkning i juli 1971.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser.

Til nr. 1.

Til § 152, stk. 4. Bestemmelsen er ny. Dens væsentligste område er virksomheder, der behandler offentlige data ved hjælp af edb-registre, men også anden maskinel behandling af det offentlige oplysninger er medtaget. Medens den gældende regel i § 152 først og fremmest foreskriver tavshedspligt for offentligt ansatte, men dog i stk. 3 om tavshedspligt for „den, som virker ved telegraf- eller telefonanlæg, der er anerkendt af det offentlige“, går den